

nevnliga ikki við til skrúðgonguna. Eg fekk so statt ikki fatur í teir til samráðingar, um hesa av sambandinum so knappliga skaptu »situation«.

Farið var so í kirkjuna.

Komnir aftur úr kirkjuni kemur Hans Iversen frá sambandsflokkinum til Øregaard og mín og vildi hitta okkum viðvíkjandi formannsvalinum.

Vit fóru uppá loftið í socialistanna verilsí -- tað er aftur at merkja, at hvørki Davidsen ella Smith vóru heldur tá til steðis. Øregaard og eg máttu tí átaka okkum at taka stöðu sum best fyri javnaðarflokkin.

Vit umhugsadu aftur möguleikan fyri útsetanini, løsu tingskipanina o.m. Men kundu ikki koma til annað úrslit, enn at útsetanin var ógjøgnumförlig.

Iversen fór so aftur til sambandsflokkin við málinum. Hann lovaði at koma aftur við besked til okkara.

Vit sótu so og bíðaðu, til kl. var farin av eitt. Men so noyddust vit niður fyri at fara inn í tin gsalin. — Fundurin skuldi jú byrja kl. 1. Har stendur so Davidsen. Men tá vóru allar tingingar lidnar og ongar stundir til samráðingar.

Lika sum eg standi og sigi góðan dag við Davidsen, kemur Iversen út úr sambandsverilsinum, rópar Øregaard og meg til viks og sigur okkum, at sambandsmenn ikki vildu ganga í valbólkl við okkum til valið tann dagin, men hildu fast við at fáa valið útsett.

Vit sögdu, at so var einki at gera. Fólkaflakkurin kom so at fáa formannin. Hann var størsti flokkur, um eingin samgonga kundi koma í lag um formannsvalið — og útsetanin kundi sum fyrr ásannað ikki ígjøgnumforast.

Øregaard og eg máttu so lata Iversen víta, at við at sambandsmenn soleiðis noktaðu at vera við til víðari samgongu og tóku lann seinasta táttin av leiðsluni á tingi frá socialistunum, hövdu

teir brotið allar avtalur og endiliga slitið alla samgonguna.

Vit vóru tí noyddir, tá ið valini vóru farin fram og Th. Petersen valdur av sambandsávum, at siga frá á tingi, at javnaðarflokkurin ikki longur stóð aftanfyri núsitandi landsstýri undir sambandsleiðslu.

Hetta er at skilja soleiðis, at val eigur at fara fram, so skjótt sum fiskimenn eru heimkomnir og hava fingið stundir at summa seg og seta seg inn í spurningarnar og flokkanna stöður tilvalið.

Tað er komið fram, at henda uppsögn, ið seinri hefur verið til viðgerðar á flokksleiðslufundi og einmælt samtykt, má skiljast sum ein koyring av landsstýrismanni Davidsen úr flokkinum.

Hetta er heilt skeivt.

Tað hefur ikki verið í huganum á nøkrum javnaðarmanni, hvørki á tingi ella í flokksleiðsluni at siga Davidsen úr flokkinum.

Tað sum liggur aftanfyri hesa uppsögn er so statt sambandsins brot av samgonguavtalum og arbeidssáttmála — og einki annað.

DAM og GRÖNLAND

Dagblaðsbláðstjórin heldur sum so mangur ótangi, at tað ber til at siga eina ósannind so uppi saman, at fólk fara at trúgva henni. Eitt nú roynir Dagblaðið at jabba upp í saman, at Dam skal hava verið fyri, at Føroyingar skulu verða tvungnir at selja grönlandsveiði teirra gjögnum tað grönlandska sölufelagið.

Vit hava áður dokumenterað, at henda frásögn Dagblaðsins er kolsvört ósannind.

Akkurat hitt mótsetta er tilfelli.

P. M. Dam hefur allastaðni, har ið hitt grönlandska sölufelagið hefur verið til umröðu, mælt imóti, at grönlandsfiskurin hjá Føroyingum skal verða seldur á annan hátt enn Føroyingar sjálvir halda vera best.

Hetta mótmæli P. M. Dams i grönlandsnevndini og á ríkisdegi útinti, at undantak varð tikið fyri Føroyingar, soleiðis at eingin avgerð skuldi verða tikin Føroyingum viðvíkjandi, fyrr

enn samráðingar vóru farnar fram millum grönlandsstýrið og ríkisráðið öðru megin og landsstýrið og fiskivinnufelögin hini megin um söluskipanina.

Til tess hesar samráðingar eru lidnar verða tær somu reglurnar fyri Føroyinganna fiskiskap i Grönlandi at galda.

Allir fiskimenn eru greiðir yvir at eingin hefur hardari mótmælt atburðinum hjá teirri grönlandska sjóverjuni móti teim føroysku fiskiskipunum enn Dam annaðhvørt tað hefur verið i Danmörk i Føroyum ella ta ið hann var i Grönlandi.

Nú tá ið frættist um hin óargaliga atburð hjá Mågen móti føroyskum skipum, mótmælti P. M. Dam sum fólkaTINGSmaður bæði brævliga og við at senda hetta fjarrit til statsministeran:

»Forfærdet over telegrammerne fra Grönland om skydning efter færøske håndlinefiskere, konfiskering af fangst, idømmelse bøder, som tilsammen langt større end nogen engelsk trawler idømt for ulovligt fiskeri ved Færøerne. Uforståeligt under hensyn, man principielt gået ind for færingerne ret fiske overalt grönlandsk territorium. I ønsket etablerede gode forhold ikke sættes over styr henstiller inspektionen humaniseres og der kun gribes ind, hvor virkelige grönlandske interesser generes. Venlig hilsen Dam.«

Samstundis sum Dam er avgjördur i fordöman av tókuni av snörisskipunum, skilir hann at hitt besta vinarlagi millum Føroyingar og Grönlandingar er ein hövuðstreitin fyri, at Føroyingar skulu koma at vinna fullar sömdir i Grönlandi. Og tað er Dams og javnaðarmanna mál. Eingin kann nokta, at tað ikki i lítum muni skyldast Dam, nú hann kom á ríkisdag og i grönlandskommissionina, at grönlandsstongilin principielt varð brotin, soleiðis at so brátt samráðingarnar um söluskipanina eru lidnar, verður Grönland eitt opið land fyri Føroyingum at veiða, búgva og virka i.

Hetta úrslit og verk Dams kann hvørki Dagblaðið ella ankar annar fjala, i hvussu so blaðið og aðrir politisku figgindar Dams spennast seg út at spreidda ósannindi út um Dam.